

tror uden Overdrivelse at kunne anslaa til 700,000 Rbd., i Etrid med Fundatsens egentlige Hensigt saagodtsom udelukkende bliver til Gavn og Glæde for Kjøbenhavns Kommune, og at af de aarlige Indtægter, som indflyde i Vaisenhusets Kasse, og som efter de foreliggende Regnskaber maa anslaaes til 28,000 Rbd. er det kun en aldeles forspindende Kvotadel, som nu kommer udenbys værdige trængende forældreløse Børn til Gode, medens Resten udelukkende anvendes til Pleie, Undervisning og Opdragelse af Børn, som ere fødte her i Kjøbenhavn. Som den ærede Ordfører bemærkede, har der været bragt forskjellige Ting i Forslag for at lode paa denne Ubillighed, men de Forslag, som i saa Henseende hidtil er fremkomne, blandt andre navnlig det, som gik ud paa at ombytte Vaisenhusets nuværende Eiendom med en anden og billigere eller ogsaa at bringe større Indtægter ud af den nuværende Eiendom, ville jo, som let vil ses, slet ikke formaa at afhjælpe den Anke, som jeg tror, man med Føie vedblivende maa rette mod den Maaade, hvorpaa Vaisenhuset for Tiden virker. Det staar klart for mig, at skal den billige Fordring, som Landets øvrige Kommuner have paa ogsaa at deltage i de Goder, som Vaisenhuset yder, virkelig naas, er der ikke Andet at gjøre end det, som Udvalget har foreslaaet, nemlig at skride til en Realisation af Vaisenhusets nuværende Eiendom, omdanne denne i Kapitaler og saa fordele disse eller de aarlige Revenuer enten gennem Aantsraadene og Byraadene til de enkelte Kommuner, eller ogsaa at lade Ministeriet efter forudgaaet Opfordring til alle Paagjældende om at ansøge om Understøttelse foretage en saadan Fordeling. Den ærede Ordfører gjorde en Bemærkning om Ophævelsen af Vaisenhusets Bibel- og Psalmebogsprivilegium, en Bemærkning, som foranlediger mig til at udtale, at jeg og et Par af Udvalgets Medlemmer i dette Punkt ikke have kunnet slutte os til Udvalgets øvrige Medlemmer. Grunden dertil er for mit Vedkommende den, at det Privilegium, om hvis Ophævelse der for Diebliffet nærmest maatte være Tale, nemlig Bibelprivilegiet, nu i meget lang Tid har været i Vaisenhusets Besiddelse — Privilegiet er

nemlig fra 1741 — saa at man maatte være betænkelig ved saaledes uden videre at fratage en Anstalt af den Bestaaffenhed som Vaisenhuset et saadant Privilegium uden Erstatning, og til at yde en saadan Erstatning tror jeg, der vil være saameget mere Anledning, som jeg haaber, at den Henstilling, Udvalget har gjort med Hensyn til Vaisenhusets fremtidige Virksomhed, vil blive tagen til Følge, og at Vaisenhuset altsaa i sin nye Stikfelse vil blive til virkelig Gavn for det hele Land. Hvis Vaisenhuset virkelig kommer til at blive en for hele Landet virkende velgjørende Anstalt, forekommer det mig at vilde være dobbelt urigtigt saaledes uden videre at fratage Vaisenhuset et Privilegium, som det jo ikke kan negtes har en virkelig reel Værdi for denne Anstalt. Forøvrigt er der i Betænkningen gjort andre Hensyn gjældende overfor dette Privilegium, der ogsaa for mig have nogen Betydning. Jeg tror, at vi, uden at man paa nogen Maaade derved optræder som Formynder for det danske Folk, saaledes som den ærede Ordfører udtrykte sig, ikke kunne være ganske ligegyldige ved, hvis der ikke her i Landet bliver sørget for en i alle Maaader god og fuldstændig Udgave af Biblen, som kan leveres til en billig Pris. Den ærede Ordfører forekommer mig ogsaa at have overset dette, at man allerede af den Grund maatte være betænkelig ved at lade det britiske Bibelselskab overtage Landets Forlyning med Bibler, at de Bibler, som dette Selskab udbreder, ikke ere fuldstændige, men mangle de apokryphiske Bøger. Hvad endeligt Psalmebogsprivilegiet angaar, hør der efter min Mening ikke være Spørgsmaal om at ophæve dette nu, da det kun er givet paa 10 Aar og udløber i 1875, og det forekommer mig derfor at være i alle Maaader anbefaleligt at se Sagen an, indtil dette Tidspunkt kommer, idet jeg for mit Vedkommende da ikke skulde have Noget imod, at Regeringen ikke mere meddelte dette Privilegium.

Winther: Om et Par af de Forslag, som foreligge, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord. Det har gjort mig ondt, at man har villet negte det begjærte Tilskud til Løgstør Kirke. Jeg kan meget gjerne indrømme,